

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 09/08/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 158

NIỆM PHẬT THỂ NÀO CHO ĐÚNG

Tổ Sư Đại Đức thường nói: *“Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau mòn rất hòng chỉ uống công”*. Ngày nay, có rất nhiều người niệm Phật nhưng rất ít người vãng sanh. Hòa Thượng từng nói, học trò của Ngài Lý Bình Nam có khoảng 300.000 người nhưng chỉ có khoảng 30 người vãng sanh. Thời của Lão cư sĩ Lý Bình Nam đã cách đây gần 100 năm, khi đó chưa có Internet, mạng xã hội, ngày nay, tâm người bị xen tạp rất nhiều nên số người có thể vãng sanh ngày càng ít.

Hòa Thượng nói: *“Có một đồng tu hỏi tôi, niệm Phật như thế nào thì công phu mới có lực. Câu hỏi này rất hay đây là một vấn đề quan trọng”*. Người có tâm khẩn thiết, muốn ra khỏi luân hồi thì sẽ hỏi những câu hỏi ý nghĩa như vậy.

Hòa Thượng nói: *“Tổ Sư Đại Đức nói với chúng ta, có thể vãng sanh được hay không quyết định ở chỗ có tín, có nguyện hay không, chúng ta phải tin sâu, nguyện thiết. Phẩm vị cao hay thấp quyết định ở công phu sâu hay cạn”*. Những tháng gần đây, ngoài viết chữ *“Nam Mô A Di Đà Phật”*, tôi viết chữ *“Tín - Nguyện - Hạnh”*, tin sâu, nguyện thiết, hành miên mật để nhắc nhở mình đã thật tin, thật nguyện, thật hành hay chưa! Chúng ta qua loa, phóng túng thì chúng ta sẽ giống như Ngài Lý Bình Nam nói: *“Đáng sinh tử như thế nào phải sinh tử như thế đó, đáng đọa lạc như thế nào thì phải đọa lạc như thế đó”*.

Tín - Nguyện - Hạnh là ba tư lương của Tịnh Độ cũng giống như cái kiềng ba chân, thiếu một chân thì chiếc kiềng không thể đứng vững. Chúng ta phải nguyện nếu còn sống ở thế gian thì phục vụ chúng sanh, nếu rời khỏi thế gian thì chỉ có một hướng Tây Phương Cực Lạc để đi, không cầu phước báu Trời Người, không cầu vinh hoa phú quý, khoẻ mạnh sống lâu, tất cả đều để Phật A Di Đà an bài.

Hòa Thượng nói: *“Trong ba bậc vãng sanh có thượng phẩm thượng sanh, thượng phẩm trung sanh, thượng phẩm hạ sanh; trung phẩm thượng sanh, trung phẩm trung sanh, trung phẩm hạ sanh; hạ phẩm thượng sanh, hạ phẩm trung sanh, hạ phẩm hạ sanh. Trên “Kinh Vô Lượng Thọ” Thế Tôn dạy chúng ta: “Phát Tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm”. Nguyện thứ 18 dạy chúng ta “Nhất hướng chuyên niệm”, nguyện thứ 19 dạy chúng ta “Phát Tâm Bồ Đề”*.

Hôm trước chúng ta học “*Thập Thiện Nghiệp Đạo*”, Hòa Thượng nói một cách hết sức rõ ràng, “*Tâm Bồ Đề*” là tâm vì chúng sanh. Chúng ta thật làm nhưng trong tâm không vướng mắc, dính bận; trong lòng chúng ta chỉ có một câu “*A Di Đà Phật*”, chỉ có một hướng Tây Phương Cực Lạc để đi. Có nhiều người nghe Tổ Sư Đại Đức nói: “*Tâm Bồ Đề là tâm một lòng hướng về, cầu sanh thế giới Tây Phương*” nên họ không làm bất cứ việc gì giúp ích cho chúng sanh.

Tổ Sư Ấn Quang là Tổ thứ 13 của Tịnh Độ, cả đời Ngài tích cực in sách thiện làm ra tám gương niệm Phật cho mọi người; Ngài nói tiếng địa phương nặng, mọi người nghe không hiểu nên Ngài ít đi giảng Kinh, nói pháp. Tiếng địa phương của tôi cũng rất nặng, một số người miền Bắc nói rằng giọng của tôi nghe như tiếng chim nên họ nghe không hiểu. Khi có thiên tai, bão lũ thì Tổ Sư Ấn Quang trích một phần tiền in Kinh sách đi cứu giúp người khổ nạn. Hòa Thượng Hải Hiền niệm Phật trong suốt 92 năm, Ngài tích cực khai khẩn đất đai, trồng trọt nhiều tấn ngũ cốc để cúng dường xã hội đại chúng, các Ngài tu hành nhưng không rời xa xã hội. Trong suốt 72 năm tu hành, Hòa Thượng Tịnh Không bốn ba khắp nơi trên thế giới, nếu Hòa Thượng không bốn ba thì chúng ta không có cơ hội được nghe lời dạy của Ngài. Hòa Thượng là tám gương tu hành, tám gương đối nhân xử thế tiếp vật cho chúng ta. Nếu như tu hành mà không cần làm gì thì năm xưa, Thích Ca Mâu Ni Phật đã không cần phải bốn ba suốt 49 năm để tiếp độ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Tâm Bồ Đề*” là *tâm chân thật giác ngộ, thể của nó là tâm chí thành. Cái gì gọi là thành? Ngài Tăng Quốc Phiên nói: “Nhất niệm bất sanh tất vị thành”. Một niệm không sanh mới gọi là thành. Mỗi ngày, từ sáng đến tối, chúng ta vọng niệm triền miên vậy thì tâm chúng ta không thể thành*”. Hằng ngày, chúng ta luôn khởi vọng niệm triền miên, vọng niệm này chưa dứt thì đã tiếp nối bằng vọng niệm khác. Chúng ta có thể làm được rất nhiều việc cho xã hội nếu chúng ta không khởi vọng niệm được mất, hơn thua, lời lỗ, tốt xấu. Thí dụ, chúng ta cho rằng nếu chúng ta làm công việc đó thì cả cuộc đời chúng ta sẽ thiệt thòi nên chúng ta không làm. Chúng ta có ý niệm sợ thiệt thòi là do chúng ta quên mất rằng vận mạng của chúng ta là do phước báu định đoạt.

Hòa Thượng nói: “*Tâm chí thành là chân tâm, ngày nay, tâm của chúng ta không thật, chúng ta dùng tâm giả dối*”. Chúng ta nói vì Phật pháp, vì chuẩn mực Thánh Hiền nhưng chúng ta chỉ nói mà không thật làm. Nếu chúng ta “*vì Phật pháp*” thì tất cả khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta đều phải giống như lời giáo huấn của Phật. Nếu chúng ta nói “*vì chuẩn mực Thánh Hiền*” thì đời sống của chúng ta phải là hóa thân của Thánh Hiền.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải dùng chân tâm niệm Phật. Phật nói: “Nhất chân nhất thiết chân, nhất vọng nhất thiết vọng”. Một thứ là thật thì tất cả mọi thứ là thật, nếu có một thứ giả thì tất cả mọi thứ đều là giả*”. Nếu trong đối nhân xử thế

tiếp vật chúng ta dùng tâm giả dối thì chúng ta không thể niệm Phật bằng chân tâm. Có người nói, họ niệm Phật bằng chân tâm nhưng đối với người thì họ dùng tâm giả dối, đây là họ đã có hai tâm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật bằng vọng tâm vậy thì chúng ta nên hiểu là chúng ta cũng đang dùng vọng tâm để niệm Phật”**. Có những người trước mặt tôi thì tán thán nhưng sau lưng thì họ churóng ngại những việc làm của tôi. Thí dụ, có người nói, tôi khuyến khích mọi người học “*Đệ Tử Quy*” là rất tốt nhưng họ lại đưa ra quy định là những người đến lớp học lớp “*Đệ Tử Quy*” thì sẽ không được đến đạo tràng của họ. Trước mặt tôi, họ nói những lời rất khéo léo nhưng đây là những lời thêu dệt nên họ đã phạm phải tội vọng ngữ. Tôi không thích nghe những lời khéo léo, người nào thường gặp tôi thì sẽ dần dần bỏ đi thói quen nói những lời khéo léo.

Khoảng năm 2012, khi tôi đến Singapore, tôi đã gặp Thầy Định Hoằng, lúc này, Thầy chưa xuất gia, tôi hỏi Thầy là tôi niệm Phật theo cách Hòa Thượng hướng dẫn như vậy là đúng hay sai. Thầy nói tôi nên tiếp tục niệm Phật theo cách như vậy. Tôi nói với Thầy Định Hoằng là nếu Thầy nói bằng tiếng Hoa thì chỉ có tôi và một vài người hiểu, nếu Thầy nói bằng tiếng Anh thì nhiều người sẽ hiểu. Khi tôi nói, tôi đã dịch nhiều bài giảng của Hòa Thượng, Thầy Định Hoằng rất vui và ngạc nhiên. Chúng ta phải làm tất cả mọi việc bằng tâm chân thành, nếu chúng ta làm một việc bằng tâm không chân thành thì chúng ta cũng sẽ làm tất cả những việc khác bằng tâm không chân thành.

Hòa Thượng nói: **“Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta phải lão thật niệm Phật. “Thật” là thành thật, không một chút giả dối, vậy tâm chúng ta có đang lão thật không? Ngày nay, chúng ta niệm Phật chẳng những không lão thật, cũng không có chân tâm vậy thì làm sao chúng ta có thể thành tựu”**. Ban đầu, chúng ta dùng chân tâm niệm Phật nhưng một thời gian sau thì tập khí dấy khởi, khi đó, chúng ta niệm Phật ít, niệm “*tự tư tự lợi*”, niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, niệm “*tham, sân, si, mạn*” thì nhiều. Ngay trong khi chúng ta niệm Phật thì chúng ta vẫn niệm 16 chữ này một cách không thể kiểm soát. Trong “*Mười điều tâm niệm của nhà Phật*”, Phật đã nói: “*Nghĩ đến thân thể đừng cầu không bệnh khổ vì không có bệnh khổ thì tham dục dễ sinh*”. Chúng ta không có bệnh khổ thì chúng ta sẽ tham cầu, mong muốn triền miên, bệnh khổ nhắc chúng ta đề cao cảnh giác.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại chúng ta không dùng chân tâm niệm Phật mà dùng vọng tâm, dùng giả tâm, dùng vọng tưởng, dùng thức thứ sáu để niệm Phật. Vọng tâm, giả tâm là tâm luân hồi. Chúng ta dùng tâm luân hồi để tu Tịnh Độ, tu đến sau cùng vẫn là rơi vào sáu cõi luân hồi. Cho nên Lão cư sĩ Lý Bình Nam thường nói: “Một vạn người niệm Phật chân thật có thể vãng sanh chỉ có hai, ba người mà thôi”. Vấn đề cuối cùng là ở chỗ nào? Vấn đề chính là bạn có thật tu, thật làm hay không!”**.

Hòa Thượng đang chỉ ra bệnh của mỗi chúng ta, chúng ta không thể vãng sanh không phải do pháp môn không thù thắng mà do chúng ta dùng tâm giả dối để niệm

Phật. Tổ Sư Tịnh Độ đã dạy chúng ta rất rõ ràng: **“Không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn”**. Tâm chúng ta không được có một chút hoài nghi, chúng ta làm mọi việc nhưng tâm chúng ta không rời thế giới Tây Phương Cực Lạc, không rời câu **“A Di Đà Phật”**. Có người nói: **“Tôi niệm Phật tinh tấn nhưng tôi lười làm việc”**. Đây là họ đang niệm Phật một cách **“tinh tướng”**. Chúng ta niệm Phật tinh tấn thì làm mọi sự, mọi việc cũng tinh tấn. Chúng ta làm mọi sự, mọi việc tinh tấn thì cũng niệm Phật một cách tinh tấn. Hòa Thượng từng nói, **“Nhất tâm”** là chúng ta làm mọi việc phải như nhất. Tổ Sư Đại Đức đã nói: **“Một thật thì tất cả thật, một vọng thì tất cả đều là vọng”**. Nhiều người làm việc một cách chểnh mảng nhưng tỏ vẻ rất nghiêm túc khi niệm Phật.

Hòa Thượng nói: **“Tổ Sư Đại Đức xưa nói với chúng ta, pháp môn này vạn người tu vạn người vắng sanh thế nhưng hiện tại, vạn người tu chỉ có hai ba người vắng sanh, điều này cho thấy chỉ có hai, ba người chân thật phát Tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm, ngoài ra, đều là đang dùng tâm luân hồi”**. Chúng ta phải chân thật quán sát chính mình, nếu chúng ta quán sát người thì tâm chúng ta sẽ loạn, sẽ phiền não. Có những người, ban đầu niệm Phật một cách chân thành, lão thật, khi có danh vọng, địa vị thì tâm của họ hoàn toàn thay đổi. Phật A Di Đà chỉ tiếp dẫn những người niệm Phật nhất tâm, những người dùng tâm giả dối niệm Phật thì sẽ không thể vắng sanh.

Bài học này, Hòa Thượng đã nói khoảng 40 năm trước, hiện tại, tâm người ngày càng ô nhiễm, số lượng người có thể vắng sanh ngày càng ít. Chúng ta phải đề cao cảnh giác! Tổ Sư Tịnh Độ đã nói: **“Pháp Tịnh Độ là pháp vạn người tu, vạn người vắng sanh”**. Người niệm Phật nếu ngay đời này không thể vắng sanh thì đó là do họ dùng vọng tâm để niệm Phật. Có người khi mới niệm Phật thì gia đình họ không có gì sau một thời gian họ có mọi thứ, nếu người nào không nghe lời họ thì người đó và người thân trong gia đình sẽ không được đến hỗ trợ đạo tràng. Phật Bồ Tát không dùng tâm phân biệt chấp trước, chúng sanh có tâm phân biệt, chấp trước.

Hòa Thượng từng nói: **“Bạn đừng nghĩ rằng ở thế giới Ta Bà đau khổ này chỉ có một mình bạn, Phật Bồ Tát đang dõi theo bạn”**. Phật Bồ Tát nhìn thấy mọi khởi tâm động niệm, mọi hành động việc làm của chúng ta, chúng ta chỉ cần chân thật làm. Điều quan trọng là chúng ta phải chân thật nỗ lực, làm mọi việc bằng tâm chân thành để lợi ích chúng sanh, nếu không có ai giúp đỡ chúng ta thì Phật Bồ Tát, Thánh Hiền Thần thậm chí oan gia trái chủ cũng sẽ quay đầu làm hộ pháp cho chúng ta. Mỗi chúng ta đều có rất nhiều oan gia trái chủ, nếu oan gia trái chủ hồi tâm chuyển ý thì chúng ta sẽ có rất nhiều người giúp đỡ. Nếu chúng ta không chân thật thì không thể cảm thông được Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, tất cả chúng sanh ở các tầng không gian.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!